

כדורגל
הליכוד נגד המערך

כדורגלני הפועל תל-אביב, שירדו מהאר טובוס שהסיע אותם למישחק במיגרש בעיירה יבנה בשבת, לא ידעו להסביר לעצמם את מימטר האכזבים, הקללות והגידופים שירדו על ראשם מקהל האוהדים המקומי שקיבל אותם, הרבה לפני ההתרחשויות הספורטיביות במיגרש. גילויי-שנאה שכזה לפני מישחק, או תוצאה

מאמן זלצר
מי שמחזר, אסור לו לאחר

כלשהיא, כבר מומן לא נראה במיגרשי הספורט בארץ.

תוקפנות וכעס מקובלים, כשמפסידים, כשי נוצרת הרגשת תיסכול בעיצומו של מישחק או לאחריו, אבל לפני הכל?

גם השוטרים המקומיים שנצטוו לשמור על הסדר, לא נקפו אצבע, אוהדים תל-אביביים מבוהלים, שעמדו בתור לקניית כרטיסים, חשו פחד אמיתי. השוטרים צחקו להם בפנים כשהסכו את תשומת-ליבם, לא שאו לבקשותיהם להסדיר את ההתפרעות בתור והמשיכו לנהל שיחות עם חכריהם, האוהדים המקומיים.

הסחד מפני הרדיוס. מכבי יבנה ניצחה את הפועל. אך גם התוצאה של 0:1 לא הרגיעה את המארחים, שהצטופפו ביציאה מהמיגרש, מייד עם סיום המישחק וחיכו להשקנים-האורחים כמו לטרף.

משוגע לספורט

באימון האחרון שקיימה קבוצת הכדורגל של הפועל באר-יעקב מליגה ב, זינק לפתע אורח מוזר ומיסתורי על שער המיגרש, כשהוא לבוש כיגדי-ספורט. האורח הלא-קרוא טען לפני הנוכחים המופתעים, שהוא שוער נבחרת-ישראל בעבר, והתחנן בפניהם שיתנו לו להתאמן איתם ולו לפחות פעם אחת. מאמן הקבוצה, משה רומנו, שזכה ארבע פעמים בחייו בתואר מלך השערים של הליגה הלאומית הבין שמדובר במשוגע-לספורט שברח מבית-החולים לחול-לנפש במקום. אחרי השתלשלות במשך רקות ארוכות, כשאיש מהכדורגלנים לא מצליח להתגבר ולהשתלט על האיש, חטף זה לפתע את הכדור, שבו התאמנה הקבוצה, ואת הנעליים והחולצה שהצליח לסחוב מחדריה-הלכשה וברח כל עוד נפשו בו ועלם כלעומת שבא.

ג'ורו

גבר וחצי, בלי נשים

לענף הג'ורו בארץ יש כבר ספורטאיי-חצי אולימפיים, עם מקום מובטח במישלחת ללוס אנג'לס. בעוד ארי קואו (24) הפתחת-יקוואי עבר

המומנט הספורטיבי לא שיחק כאן כלל, אמר אוהד תל-אביבי המום, היה משהו עמוק באווירה המחושמלת, משהו חשוב יותר אפילו מהמישחק עצמו. אולי העובדה שרוב תושבי יבנה הם ליכודניקים שרופים, ואילו הפועל תל-אביב היא קבוצה המוזהה עם המערך.

אך לבסוף לקח אוהד מקומי מפוכח, שחזה את העתיד לקרות, יומה וצעק: "חברה, אם לא תתפורו, יהיה לנו רדיוס." המילה הזכירה לכולם כיצד מכבי חיפה אכלה אותה למרות שניצחה במישחק, הפסידה קרוב ל-20 מיליון שקל הכנסות, וכל זאת רק בגלל אוהדיה. הקריאה עשתה משהו לאספסוף, שלאט לאט החל מתפור, מה שיציל אולי (לא סופי) את מכבי יבנה מעונש רדיוס מאיים.

מי יבוא ומי ילך

המאמנים המועדפים של קבוצת הכדורגל ביתר תל-אביב לעונה הבאה הם אליהו עופר או זאב זלצר. "תלוי מי יהיה בהנהלה בשנה הבאה", גילה השבוע איש ביתר. אם שלום גניש, הפטרון של הקבוצה ימשיך, יוערף עופר. אם תתכנס הנהלה חדשה לביתר — זלצר יהיה הראשון במעלה. חברי מרכז ביתר חזרו אחרי זלצר כבר לפני שנה, אך אז הם אחרו לגביו את המועד, כי זלצר כבר היה חתום בקבוצה אחרת.

חוזים שמנים מדי. תוכניות חדשות אחרות המתגבשות כימים אלה בביתר מתרכזות בעיקר סביב הצעת גיל השחקנים. ארבעה שחקנים שנחשבים לזקנים יוחלפו תמורת שחקן-חדוד טוב אחד. המועמדים לתפקיד הם רפי כהן ממכבי פתח-תיקווה ויצחק בלחסן מהפועל יהוד.

המועזבים בגלל גילם יהיו, כנראה, נימרוד דרייפוס ושימעון לוק ואילו שרגא טופולנסקי ורפי תשובה יצטרכו לעזוב מסיבה אחרת: ביתר לא תוכל לעמוד בחושים השמנים שסידרו השניים לעצמם.

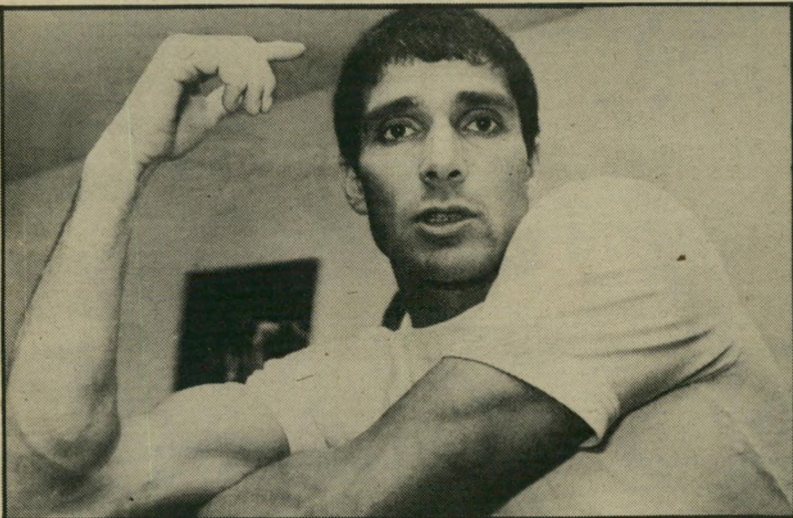
מספיקה שאפשר יהיה לבנות מהם את הקבוצות הבוגרות.

בעיקר זה בולט בקבוצות הפועל העירוניות. מסתבר שבהתיישבות העובדת, במושבים ובקיבוצים, יש קבוצות נוער וילדים במספר רב יותר מאשר בערים. בהפועל תל-אביב, למשל, אין התייחסות מינימלית לקבוצות של ילדות ונערות. באגודה כזאת היו צריכות להיות עשר קבוצות של בנות שמהן ניתן היה לשאוב קבוצת נשים אחת טובה.

לקיבוץ גרשמואל יש יותר קבוצות-תשתית מאשר להפועל ולמכבי.

ובגלל שהיחס של האגודה לנושא כלי-כך גרוע, גם המאמנים הם ספורטאים צעירים בני 17, חסרי כלי-ניסיון. כל מאמן, העובר את גיל ה-25, מחפש מקום טוב באמצע, בליגות הבכירות.

כל פעם, מכה בראש. ואגורות הספורט הרואגות להחזיק את הנערות ברשותן עושות זאת רק בגלל סיבה אחת — כדי לקבל ניקוד גבוה יותר באיגוד הכדורסל. הן רושמות נערות צעירות בקבוצות של בוגרות, כי כל רישום פירושו ניקוד יותר גבוה לקבוצה וניקוד גבוה יותר פירושו כוח, השפעה, תקציב.

כדורגלן דרייפוס
שחקן חוד שווה ארבעה זקנים

איגוד הכדורסל יכול, לדבריה של נועה, לתת תנופה לנושא עליידי חיוב כל אגודה בעלת קבוצה בליגה הלאומית לכלול בתוכה את כל מסלולי קבוצות הגילאים, גם בנים וגם בנות.

נכון שהכדורסלנים הצעירים מקבלים כל פעם מכה בראש בגלל הזרים, ומאמציהם לא נושאים פרי, כשכדורסלן זר מגיע ותופס את מקומם, שעליו נלחמו שנים רבות. אך, לפחות עם הנשים זה לא כך. הבעייה היא גם לא תמיד כספית. יש גם בעייה למצוא אנשים המוכנים להשקיע את זמנם ומירצם לנושא.

צריך להיות משוגע לרבר ורק אז זה מצליח. כספורט הנשים יש מעט מאוד משוגעים לרבר. כמכבי-דרום ישנו חיים יעקב, או יש קבוצה במעגל-מיכאל היה מנחם לוי, ועד לפני שנתיים היתה לקיבוץ הקטן קבוצה בלאומית. גם בגיבכת-חיים ישנו איתן חפר, המשוגע לרבר, ולכן קבוצתם עולה ללאומית בעונה הבאה.

ממש חיות טורפות. לנועה ליפשיץ סקלי, קיבוצניקית לשעבר (ג'רשמואל), יש רקורד ארוך עם הכדורסל. היא הספיקה לשחק תקופה ממושכת בליגה הלאומית וגם לאמנת הפועל תל-אביב שנים. היום, נועה היא חברת הנהלה באיגוד הכדורסל הישראלי, האשה הראשונה בתולדותיו.

על הנסיעה לרומניה להתמודדות של שלב ראשון בתחרות קדם אליפות אירופה סיכמה נועה: "חשבנו שאפשר לנצח את ההולנדריות, אבל כשראינו אותן על המיגרש, הן היו ממש חיות טורפות, ממש פנטסטיות.

ידענו שהרומניות חזקות ואין לנו כל סיכוי נגדן, אבל להפתעתנו גם ההולנדריות התקרמו מאוד וכנראה ככל מערב-אירופה החלו הנשים לשחק מישחק התקפי, חזק, עם המון כוח. בשום אופן לא יכולנו לעמוד מול השמירה. בעיקר מפני שחסרות לנו שחקניות בעלות יכולת גופנית טובה."

מרוצי-סוסים

מישפחה שכזאת

בשבוע שעבר זכתה, לראשונה בהיסטוריה, אשה-ג'וקי במקום הראשון במרוץ האירי הלאומי. במקום השלישי זכתה אחותה. את הסוסים של השתיים אימן אביהן.

עם תוצאה מעל למינימום הנדרש, הרי לחברו לסגל, משה פונטה (27), יש רגל אחת בפנים. השלישי, שנשרף בינתיים אחריהם, עם סיכויים טובים גם כן, הוא יעקב ברוד בן ה-24.

דרוש: יום טוב. אליפות אירופה לג'ורו, שתתקיים השבוע ובה ישתתפו כל השלושה, נחשבת לאליפות הג'ורו הקשה ביותר בעולם. הרבה יותר קשה מאליפות עולם או אפילו האולימפיאדה. בזאת נחשבים יותר הכבוד והיוקרה, אך פחות הקושי. הסיבה לכך שאליפות אירופה כלי-כך קשה היא שהספורט האסיאני הזה מפותח עד מאוד בארצות האירופיות, יותר מאשר בכל מקום אחר בעולם (להוציא את יפן, כמוכין). ארי קואו, שהביא בשנה שעברה את המקום החמישי באלופות אירופה, ועליו אומר מאמנו יונה מלניק שביום טוב שלו הוא יכול לנצח כל מתחרה, יש לו סיכויים טובים באולימפיאדה, למרות שמאמנו לא מוכן להמר על כך או אפילו להתנבא.

דרושה: סבלנות. הנשים של ספורט ה ג'ורו מקופחות, כידוע, באולימפיאדה.

רות מגן, פראנסואז סוסנובסקי ויעל ארד, שלושתן צעירות בסביבות גיל ה-20 לחייהן, תצטרכנה להודיין בסבלנות נוספת, כי אולי לאולימפיאדה הבאה שתיערך במכסיקו יחליטו סוף סוף לשנות את החוקים האולימפיים לגבי הג'ורנשים ויגיעו למסקנה שגם לספורט הנשי המתפתח הזה יש מקום אולימפי.

כדורסל

אין יחס לנשים

לספורט הנשים בארץ אין מה למכור, אומרת נועה ליפשיץ-סקלי (40), חברת איגוד הכדורסל, שמחזה השבוע עם נבחרת הקרטינות ממוז'ניה נועה נסעה עימן כראשי-משלחת. הנבחרת של הצעירות (עד גיל 17) חזרה עם תוצאות נפולות ומבישות, עובדה שהזכירה פעם נוספת את המצב המדאיג של ספורט הנשים בארץ.

מקום טוב באמצע. האכסורד בכל הנושא של הספורט בארץ, קבלה נועה בקול עגום, זה חוסר-הפרופורציה האררי. גם לקבוצות בעלות שם והישגים אין קבוצות תשתית של נוער וילדים, בנים ובנות, ככמות

אתה משוחרר!

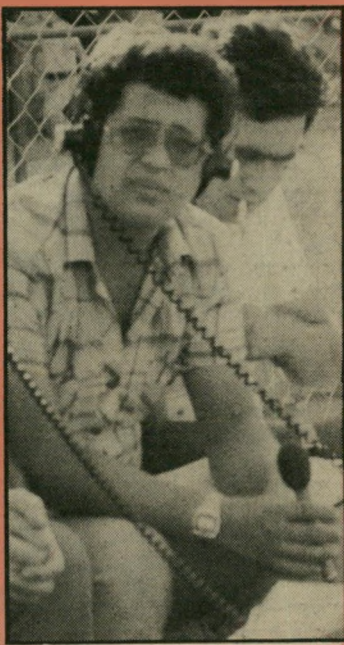
שדר-הרדיו צחי נוגה הורח השבוע משידור תוכנית הספורט של שבת, שירים ושערים, אחרי שש שנות שידור. צחי, שהגיע למחלקת החדשות של הרדיו ממחלקת הספורט, ידוע כמשוגע לעבודה במיגרשים, שהפכה לאחורונה לעיסוקו הצדדי בשל עבודתו המלאה במחלקת החדשות.

לקראת השבת האחרונה, כמדי שבוע, קיבל צחי הוראה לשדר את המישחק המרכזי ביבנה, בין הקבוצה המקומית ובין הפועל תל-אביב. יום אחרי ההוראה הודיע לו דני רבורין, מנהל מחלקת-הספורט החדש של הרדיו, על שינויים בתוכנית: "אתה תשדר את המישחק בין ביתר תל-אביב ובין הכוח רמת-גן בשכונה", וכך התבטל לו לשדר מישחק רווי מתח ועניין.

צחי לא אהב את השינוי הדרסטי וביקש אם לא את המישחק החשוב, או לפחות משהו באמצע. הוא חש שבמעמדו, מותר לי לראות קבוצה מעל המקום ה-10 בטבלה.

תשובתו של המנהל דבורין: "אתה לא יודע איזה כבוד זה לשדר בשירים ושערים. כאן לא בוחרים, כאן מקבלים הוראות, אסור לך להיפגע ואתה משוחרר מהעבודה".

חבריו של נוגה, שידיעו כמה צחי נתן בעבר את נישמתו למחלקת-הספורט של

שדר נוגה
לא בוחרים, מקבלים הוראות

הרדיו, ממש ריחמו עליו, ניסו לרבר על ליבו של המנהל. כולם נענו בשלילה מוחלטת. מה שנותר לראות זה אם ההדחה היא סופית, או זמנית לשבוע או יותר.